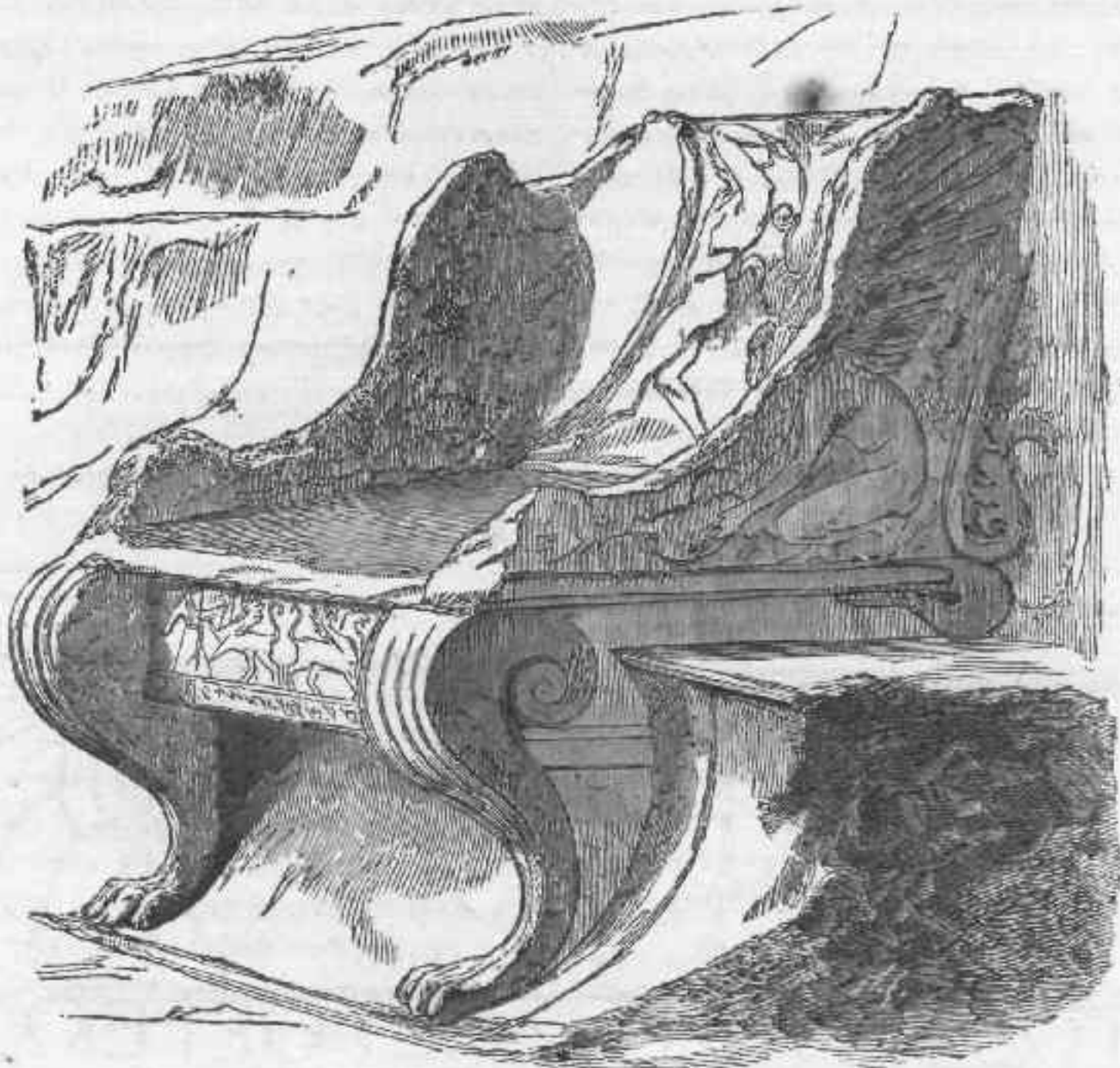

χωμάτων τὰ κάρρα τῶν Ἀθηνῶν ἐκκενοῦντα αὐτῷ τὴν πρόσοδον τοῦ θεάτρου.

Καιρὸς νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι δὲν ἀρκεῖ ἡ ἀτακτος σῶρευσις τῶν ἀνασκαπτομένων ἀγαλμάτων καὶ λίθων ἐν αἰθούσαις σκοτειναῖς καὶ ἐν ἀρχαίοις ναοῖς. Καιρὸς νὰ αἰσθανθῶμεν ὅτι τὰ πανταχόθι τῆς πόλεως ἐρριμμένα κατὰ τοὺς δρόμους καὶ τὰς πλατείας ἀρχαῖα λείψανα ὑβρίζονται καθ' ἡμέραν ὑπὸ ζώων λο-

θάνατον τοῦ γέροντος ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων Πιττάκη, τὴν ἐπιούσαν, νομίζομεν, ἐκλάπησαν ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιοτήτες εἰς μόνον ἐκεῖνον γνωσταί, ἐπομένως μηδέποτε ἐκτατε ἐξακριβωθεῖσαι! Οἱ δ' ἐπιζήσαντες αὐτῷ οὐδέποτε θέλομεν μάθει τί ἐκλάπη ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως!!!

Θρόνος ἱερέως Διοκόσου Ἐλευθερίου.

γικῶν τε καὶ ἀλόγων. Ἡ μὴ ἀνακαλύπτετε, ἢ ἀνακαλύπτοντες προφυλάττετε τὰ ἀνακαλυπτόμενα κάλλιον τῆς μητέρος αὐτῶν γῆς! Πότε τέλος πάντων ὃ ἀποφασίσωμεν νὰ ἀνεγείρωμεν τὸ Μουσεῖον, ἀφ' οὗ τὰ χρήματα πρὸ ἐτῶν ὑπάρχουσιν; Μεμφόμεθα τοὺς ξένους ὅτι κλέπτουσι τὰς ἀρχαιοτάτας τῆς Ἑλλάδος· ἀλλὰ, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἔχουσι δίκαιον· παρὰ νὰ φθείρωνται ἄγνωστοι ἐνταῦθα, προτιμότερον νὰ κοσμήσωσιν ἐκεῖ λαμπρὰς αἰθούσας, θαυμασίως φυλαττόμεναι καὶ εἰς πάντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον περίβλεπτοι. Μετὰ τὸν

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΙΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ.

(Συνέχ. ἸΕ. Φυλλ. 338.)

Ἡ νῆσος Τχαϊ-θάν ἢ καὶ ὠραία (Formosa) ὑπὸ τῶν Πορτογάλων ἐπικληθεῖσα ὡς ἐκ τῆς θέσεως καὶ τῶν φυσικῶν αὐτῆς καλλονῶν, στέρνεται καλῶν ποτίμων ὑδάτων καὶ ὑπόκειται εἰς συνεχεῖς σεισμούς.

Ἡ πρὸς μεσημβρίαν σημαντικωτέρα ἐπαρχία εἶναι ἡ Κυάγγ-τγγ, πλουσία σίτου, παντοίων καρπῶν, χρυσοῦ, λίθων τιμαλφῶν, μαργαριτῶν, κα-

σιτέρου, οστών ελέφαντος, εύσμων ξύλων, σιδηροξύλου, κ.λ. Η πρωτεύουσα αὐτῆς Καντόν εἶναι ἔδρα τοῦ ἐμπορίου, ὡς ἡ Ναγκιγγ εἶναι τῶν ἐπιστημῶν καὶ τὸ Πεκίνον τῆς αὐλῆς. Ὁ λιμὴν τῆς Καντόν ἦτο μέχρι τοῦδε ὁ μόνος ἐν ᾧ ἐσυγχωρεῖτο νὰ προσορμίζωνται τὰ εὐρωπαϊκὰ πλοῖα. Εἰς τὴν πόλιν ταύτην ὑπάρχει μεγίστη κίνησις. Τῷ 1823 καταστραφείσα ὑπὸ πυρκαϊᾶς ἀνωκοδομήθη ἐξ ὀλοκλήρου σχεδόν, καὶ ἔλαβεν ὠραιότεραν μορφὴν, διότι αἱ ὁδοὶ ἐγένιναν πλατύτεραι καὶ ὁμαλώτεραι· πολυτελῆ δὲ οἰκήματα, ἢ καὶ περικυκλωμένα ὑπὸ διπλῶν περιτειχισμάτων, κοσμοῦσιν αὐτὴν, ὡς καὶ ἀποθήκαι κομψόταται, καὶ τοὶ σχεδὸν ὁμοιόμορφοι, ἐμπεριέχουσιν πλῆθος πραγμάτων, οὐ μόνον ἀναγκαίων ἀλλὰ καὶ πολυτελείας. Ἡ ἐπαρχία αὕτη ἔχει ἑκτασιν ὅσον τὸ ἡμισυ τῆς Γαλλίας· ἡ δὲ πόλις τῆς Καντόν, ἥτις ἔχει $1\frac{1}{2}$ ἑκατομμυρίου πληθυσμόν, διαιρεῖται εἰς τρία τμήματα· τὸ παλαιὸν λεγόμενον, τὸ Ταταρικόν καὶ τὸ Σινικόν· ἐκ δὲ τοῦ λιμένος αὐτῆς ἀποπλέουσι συνήθως κατ' ἔτος 80, 000 πλοίων διευθυνομένων πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Τίγρεως.

Διὰ τοῦ ἐμπορίου εἰσάγονται ἀκαταπαύστως εἰς τὸ Σινικόν κράτος ἀναρίθμητοι θησαυροὶ· μόνον ἡ Ἀγγλικὴ ἐταιρία τῶν Ἰνδιῶν ἐξάγει κατ' ἔτος 33, 000, 000 λιτρῶν τσίτου. Τὸ μετὰ τῶν Ἰνδιάνων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐτήσιον ἐμπόριον ὑπολογίζεται εἰς 23, 000, 000 φράγκων, κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν, καὶ εἰς 25, 000, 000, κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν. Οἱ Ἀγγλοὶ εἰσάγουσιν ἐτησίως ἐμπορεύματα ἀξίας πλέον τῶν 106, 000, 000 φράγ. καὶ ἐξάγουσιν ἀξίας 97, 000, 000, μόνου τοῦ κατ' ἔτος εἰσαγομένου ὅπου ἡ ἀξία ἀναβαίνει εἰς 90 ἑκατομ. φράγκων.

Ἡ πόλις Μακάου κεῖται ἐν τῷ μυχῷ τῆς Καντόν ἀνηγέρθη δὲ τὸ 1580 ἔτος ὑπὸ τῶν Πορτογάλλων πρὸς οὓς παρεχωρήθη τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ παραλίου, χάριν τῆς σονδρομῆς ἣν παρέσχον τῇ Σινικῇ Κυβερνήσει πρὸς ζώγησιν περιβοήτων πειρατῶν, οἵτινες κατηρμήκουν τὰ Σινικὰ παράλια καὶ ἐλεηλάτουν τὰ παραπλέοντα πλοῖα. Μετὰ τὴν ἔξωσιν ὁμοῦ τῶν Πορτογάλλων ἀπώλεσε τὴν πρώτην λαμπρότητα. Ὑπάρχει δὲ ἐν τοῖς περιχώροις μικρὸν ἄντρον κατασταθὲν περιώνυμον, διότι ἐν αὐτῷ ὁ διάσημος ἀλλ' ἀτυχὲς ποιητής, ὁ πρόσφυξ Πορτογάλλος Καμοένσος (Camões) ἐποίησε τὸ ἀξιόλογον αὐτοῦ ποίημα.

Οἱ δύο μεγάλοι ποταμοί, ὁ Χοάγγ-χὺ καὶ ὁ Τέγγ-τσέ-χιάγγ, τοῦτέστιν ὁ Ξανθὸς καὶ ὁ Κυανοὺς οἱ ἔχοντες ἑκτασιν ὁ μὲν τρεῖς καὶ δεκάκις, ὁ δὲ δεκαπεντάκις τὴν τοῦ Ταμέσεως, καταβαίνουσιν ἐκ τῶν ὀρέων τοῦ Θιβέτου καὶ διακλαδιζόμενοι προχωροῦσιν

ὁ μὲν πρὸς τὰς τροπικὰς θαλάσσας, ὁ δὲ πρὸς τὰς ἐρήμους τῆς Μογγολίας, ὅθεν ἐπαναχάμπτοντες καὶ πλησιάζοντες ἀλλήλοις διαχέονται εἰς ἀναρίθμητους λίμανας καὶ ρύακας, φέροντες πανταχοῦ τῆς Σινικῆς χώρας τὴν εὐεργετικὴν αὐτῶν ἐνέργειαν. Ἡ δὲ τέχνη συνέδραμεν εὐστόχως τὴν φύσιν εἰς τὴν τῶν ποταμῶν τοῦτων διακλάδωσιν, κατασκευάσασα πλῆθος διωρυγῶν πλευστῶν μὲν ὑπὸ εὐμεγέθων πλοίων, κοσμημένων δὲ ὑπὸ λιθοκτίστων ὀχθῶν καὶ λαμπρῶν γεφυρῶν. Μεταξὺ δὲ τῶν πολλῶν διωρυγῶν ὑπερέχει ἡ καλουμένη αὐτοκρατορικὴ, ἡ ἔχουσα ἑκτασιν κατὰ μᾶκος μὲν 400 περίπου λευγῶν, κατὰ πλάτος δὲ μέχρι 15 πήχεων· κοσμεῖται δὲ αὕτη ὑπὸ ὠραίων λιθίνων ὀχθῶν, καὶ καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἑκτασιν ὑπὸ τερπνοτάτων οἰκιῶν. Εἰς ἀπόστασιν ἑκάστης λεύγης ὑπάρχει μικρὸς τις διακλαδισμὸς, καὶ οὕτω διωρυγμένη δι' ὀρέων καὶ ἐρήμων τὰς μὲν ἀμώδεις πεδιάδας γονιμοποιεῖ, τὰ δὲ λιμνάζοντα ὕδατα ἀποξηραίνει καὶ τὴν πρωτεύουσάν τοῦ Κράτους, δι' ἧς διέρχεται, θέτει εἰς συγκοινωνίαν μετὰ τῶν κεντρικῶν καὶ μεσημβρινῶν τῆς Αὐτοκρατορίας ἐπαρχιῶν, εἰς τρόπον ὥστε τὰ ἐν αὐτῇ διαπλέοντα πλοῖα ἐκ τῆς πρωτεύουσας φθάνουσιν εἰς Καντόν μετὰ τεσσαρακονθήμερον διάπλουν. Εἰς ἕκαστον τῆς διωρυγῆς ταύτης πρόφραγμα ὑπάρχουσιν ἀξιόλογοι μηχαναὶ ἀνυψοῦσαι τὰ πλοῖα καὶ μεταφέρουσαι αὐτὰ πέραν τοῦ προφράγματος. Ἡ κατασκευὴ τῆς διωρυγῆς ταύτης ἤρχισεν ἐν ἔτει 1181 καὶ ἔλαβε πέραν περὶ τὰ τέλη τῆς 11' ἑκατονταετηρίδος.

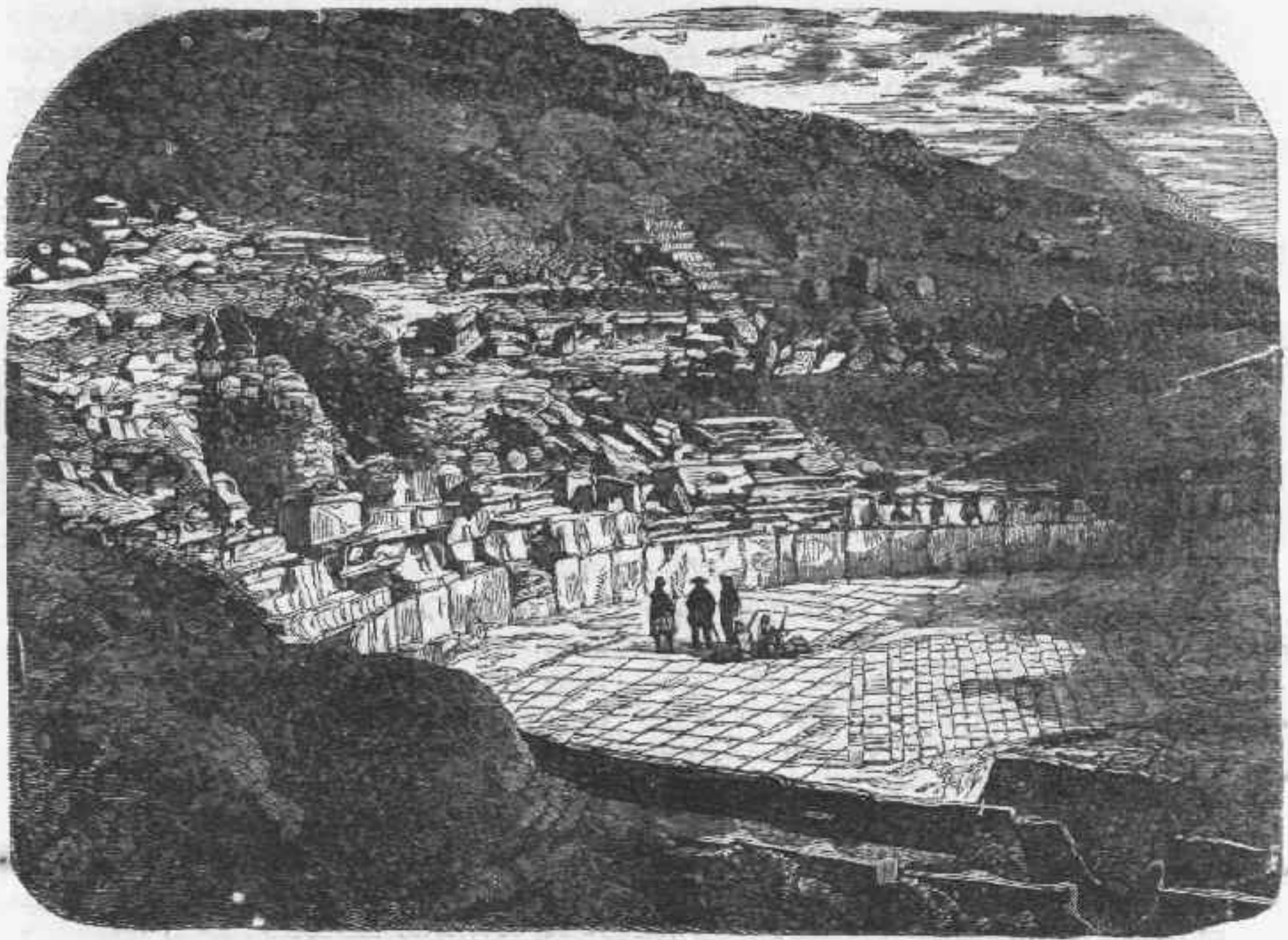
Οὐχ ἥττον ὁμοῦ ἀξιοθαύμαστόν ἐστι καὶ τὸ μέγα τῆς χώρας ταύτης τείχος, τὸ διαχωρίζον ὅλην τὴν βόρειον τῆς ἀχανοῦς ταύτης αὐτοκρατορίας χώραν, δηλαδή ἐκ τῶν παραλίων τοῦ κόλπου Πέ-κέ μέχρι Σι-νιγγ, ὅτοι εἰς διάστασιν 1,400 μιλίων (1). Τὰ τείχη ταῦτα ἀνήγειρεν ὁ Σχι-τάγγ-τῆ περὶ τὸ 200, π. Χ. ἔτος. Ἐχουσι δὲ ὕψος 25 ποδῶν, τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν βάσιν πλάτος, καὶ 15 ποδῶν πλάτος κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, ὥστε δύνανται ἐπ' αὐτῶν νὰ διατρέχωσιν ἀκοιλύτως ἑξ κατὰ σειρὰν ἵπποι. Ὁλον ἀνεξαιρέτως τὸ τείχος ἔχει ἐπάλξεις, καὶ εἰς ἀπόστασιν ἑκάστου ὡς ἑγγιστα μιλίου ἀνυψοῦται οὐ μικρὸς πύργος. Εἰς τινὰς θέσεις ὑπερέχει μέχρι 500 ποδῶν ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Μέχρις ἑπτὰ ποδῶν ὕψους εἶναι ἐκτισμένον ἐκ κατεργασμένων μεγάλων τετραγώνων λίθων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἶναι ἐκ πλίνθων· σύγκειται δὲ ἐκ δύο σειρῶν τειχῶν, τοῦ ἐξωτερικοῦ δηλονότι καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἔχει πᾶχος ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ποδὸς τὸ δὲ μεταξὺ διάστημα εἶναι πεπληρω-

(1) Οἱ Σιναι μετροῦσι τὰς ἀποστάσεις εἰς λι, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἀντιστοιχεῖ πρὸς 1/10 λεύγης, ἢ 280 πήχεις.

μένον ἐκ γῆς μέχρι τῶν ἀνδρίων. Ἐχει τέσσαρας μεγάλας πύλας σιδηρᾶς διακρινομένας διὰ τῶν ὀνομασιῶν Λιάσ-τύγγ, Δαυρίας, Λε-λίγγ καὶ Θιβέτης· οἱ δὲ πύργοι ἔχουσι 12 ὀργυίων ὕψος. Ἡ στερεότης ἢ τὸ πάχος τῶν τειχῶν τούτων ὑπελογίσθη εἰς $4 \frac{1}{2}$ ἑκατομμύρια κύβων, ὥστε ἐκ τοῦ ὕλικου τοῦ ἀποτελούντος αὐτά, ἤδύνατο νὰ κατασκευασθῇ τεῖχος ἔχον ἕξ ποδῶν ὕψος καὶ δύο πάχος, καὶ δυνάμενον δις κατὰ μῆκος νὰ περικυκλώσῃ τὴν ὑδρόγειον! Εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτῶν, ὡς λέγουσιν, εἰργάσθησαν

Σπανίως βρέχει ἐν Πεκίνῳ, μόνον δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου μέχρις Αὐγούστου· ἀλλὰ συνεχῶς πνέουσι σφοδροὶ ἄνεμοι, διασκορπίζοντες εἶδος ξανθῆς κόνεως ὡς ἀναλελυμένον θάλλον, ἴσως ἐκ τῶν ἀνθέων τῶν περὶ πύτων καὶ ἐλατῶν.

Τὸ ἔδαφος ἀνυψούμενον καὶ ταπεινούμενον ὁμολῶς πῶς ἀποτελεῖ τερπνὰ ὁροπέδια μετὰ πολλῆς δραστηριότητος καλλιεργούμενα, ἢ εἰς νομας ἀνερριθμήτων ἀγέλων παντοίων ζώων προσδιορισμένα ὅπου δι' ἐντέχνων μηχανῶν ἀναβιβάζεται τὸ ὕδωρ

Θέατρον Διονύσου.

ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ὧν 400,000 ἀπωλέσθησαν!

Κατὰ φυσικὸν λόγον τὸ Κράτος τοῦτο ἔχον τοσαύτην ἑκτασιν πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ διαφόρων εὐθιμῶν κλίματ' ἐπομένως κατὰ μὲν τὸ κέντρον, ὅπου ὑπάρχουσι τὰ γιγάντια τῆς Ἀσίας ὄρη, εἶναι ψυχρότατον εἰς δὲ τὰ παράλια εὐκρατέστατον· διό· ἡ ἐπαρχία Σχάν-σί ἔχει κλίμα ὡς τὸ τῆς Ἑλλάδος αἱ δὲ βόρειοι ἐπαρχίαι ὡς τὸ τῆς Σιβηρίας. Παρὰ τοὺς τροπικοὺς, ἡ θερμότης ὑπερβαίνει τὴν τῆς Βεγγάλης, καὶ τοι ὑπὸ τῶν περιοδικῶν ἀνέμων μετριαζομένη. Αἱ λαίλαπες καὶ οἱ θαλάσσιοι σίφωνες καταρημοῦσι πολλάκις τὰ παράλια· οὕτω πρό τι-νων αἰώνων κατεπόντισαν ὁλόκληρον στόλον ἔτοιμον νὰ ἐκπλεύσῃ πρὸς κατάκτησιν τῆς Ἰαπωνίας.

μέχρι τῶν ὑψηλοτέρων κορυφῶν. Οἱ δὲ σποράδην καὶ οὐχὶ εἰς χωρία ὡς παρ' ἡμῖν κατοικοῦντες γεωργοὶ, καλλιεργοῦσιν εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον τὰς γαίας. Μὴ ὑπαρχόντων ἐν τῇ χώρᾳ τῆς ἀγρίων θηρίων οὔτε περιφράγματα ὑπάρχουσιν, ὥστε ὁλόκληροι πεδιάδες φαίνονται ἀποτελοῦσαι ἐν καὶ μόνον κτήμα. Αἱ γυναῖκες ἀνκτρέφουσι τοὺς βόμ-βουκας καὶ κλώθουσι τὰ νήματα, καὶ ὑφαίνουσι τὰ βαμβάκινα ὑφάσματα· οἱ δὲ ἄνδρες καταγίνονται ἰδίως εἰς τὴν καλλιέργειαν, καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις λαμβάνουσι πολλὴν φροντίδα περὶ τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς ἐγκαίρου χρήσεως τῆς κοπρίας. Οἱ ἀκάματοι οὗτοι γεωργοὶ ἐργάζονται ἀδιακόπως ὁλοκλήρους κατὰ συνέχειαν ἡμέρας εἰς τοὺς ἀπεράντους ἀγρούς.

τῶν ὀρυζάνων τῶν ὑπὸ λιμναζόντων καὶ δυσωδῶν ὑδάτων κεκαλυμμένων, τρεφόμενοι δι' ὀρυζίου καὶ ὀλίγου κρέατος, καὶ μηδέποτε σχεδὸν πίνοντες ψυχρὸν ὕδωρ, ἀλλὰ τέϊον καὶ ὀλίγον οἶνον· καὶ ὁμῶς διατηροῦνται εὐθυμοὶ καὶ ὑγιεῖς.

Ὀλίγον δὲ ἐπιτυγχάνουσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ὀπωρῶν καὶ τῆς ἀμπελοργίας· καὶ καθὼς κατὰ τὰ ἔθιμα καὶ τὰ ἥθη οὐδεμίαν παραδέχονται μεταβολὴν, οὕτω καὶ κατὰ τὴν καλλιέργειαν οὐδὲν θέλουσι νὰ μεταβάλλωσι τῶν εἰθισμένων· διὸ δὲν παραδέχονται τὴν ἐμβουλίαν οὔτε τὴν εἰσαγωγὴν νέων εἰδῶν, περιοριζόμενοι εἰς τὰ πρὸ αἰώνων γνωστὰ προϊόντα καὶ ἰδίως τοῦ τείου, αὐτὴ καλλιέργεια εὐδοκίμει πρὸ πάντων εἰς τὰς χώρας τὰς κειμένας μετὰ τοῦ κόλπου τῆς Καντὸν καὶ τοῦ Κυανοῦ ποταμοῦ. Τὸ δένδρον τοῦτο εἶναι ἀειθαλὲς καὶ μὴ κοπτόμενον δύναται νὰ φθάσῃ εἰς ὕψος ἀνώτερον τῶν δέκα γαλλικῶν μέτρων· ἀλλ' ἐπειδὴ, ὅσον ὑψηλότερον γίνεται τόσον ὀλιγώτερον καρπὸν παράγει, τέμνουσιν αὐτὸ καὶ διατηροῦσιν εἰς ὕψος μόλις δύο μέτρων. Ὁμοιάζει δὲ τὴν Καμέλιαν, διαφέρον κατὰ τὸ ἄνθος καὶ τὰ φύλλα, καὶ ἀνήκει εἰς τὴν κλάσιν **Polyandria Monogynia**.

Οἱ ἔμποροι διακρίνουσι τὸ πράσινον τοῦ μελανοῦ τείου· ἀλλ' ἀμφοτέρω γίνονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυτοῦ, καὶ μόνον φαίνονται διαφόρου φύσεως ὥς ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἕκαστον συλλέγεται καὶ ἐτοιμάζεται. Οὕτω τὸ πράσινον τέμνεται ἄνευ μίσχου, ἐνῶ τὸ μελανὸν συλλέγεται μετ' αὐτοῦ· ἐπομένως τὸ πράσινον, οὐ μόνον διότι δὲν ἐμπεριέχει τοὺς μίσχους, ἀλλὰ καὶ διότι παρασκευάζεται μετὰ πλείονος προσοχῆς τιμᾶται πλέον τοῦ μελανοῦ. Ἡ ποιότης τῶν φύλλων κρέμαται πρὸ πάντων ἐκ τῆς φύσεως καὶ τῆς θέσεως τοῦ ἐδάφους. Τὰ ἑπτὰ δέκατα τοῦ ἐν τῇ Σινικῇ παραγομένου τείου γεννῶνται ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ ὁμῶς ἢ ἐπ' αὐτῶν χιῶν δὲν καταστρέφει τὰ φυτὰ ταῦτα. Τὸ ἀρίστης ποιότητος καὶ πρὸς χρῆσιν τοῦ Αὐτοκράτορος συλλεγόμενον τέϊον γίνεται ἐπὶ τοῦ ὄρους Οὐδυσίου. Τερπνοτάτη καὶ εὐάερος εἶναι ἡ θέσις τοῦ ὄρους τούτου, πανταχόθεν περιπεφραγμένου ὑπὸ τάφρων καὶ πυκνῶν βάτων ὅπως μὴ εἰσέρχωνται ἄνθρωποι ἢ ζῶα. Οἱ δενδρῶνές εἰσι πεφυτευμένοι κατ' εὐθυγράμμους σειράς, καὶ ἅπαντα τὰ φυτὰ καθ' ἑκάστην καθαρίζονται πλυνόμενα διὰ καθαροῦ ὕδατος, ἵνα μὴ μένῃ ἐπ' αὐτῶν κονιορτός, ἔντομον ἢ ἄλλη τις ἀκαθαρσία. Οἱ δὲ συγκομιζόντες αὐτὸ ἐν τῷ ὀρισμένῳ χρόνῳ ἄνδρες ὀφείλουσιν ἀπὸ τῆς προτεραίας ν' ἀπέχωσι βρωμάτων δυσωδῶν ἢ ὅπως δῆποτε βαρυόσμων. Καθαρίζονται δὲ πλυνόμενοι δις καὶ τρίς τῆς ἡμέρας, φέρουσι χειρόκτια ἐπὶ τούτῳ κατασκευασμένα, καὶ ἐπιτηροῦνται αὐστηρῶς ἵνα μὴ παραβῶσι τὰς διατάξεις ταύτας, ἢ

ἄλλως πῶς πλημμελήσωσι. Τὸ συγκομισθὲν ποσὸν μετακομίζεται εἰς τ' ἀνάκτορα ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου συνοδευομένου ὑπὸ πολυαρίθμου φρουρᾶς. Τρίς τοῦλάχιστον κατ' ἔτος γίνεται ἡ συγκομιδὴ, δηλαδὴ ἡ πρώτη περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἀπριλίου, ἡ δευτέρα περὶ τὰ μέσα Μαΐου καὶ ἡ τρίτη περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἰουνίου. Ὅσω ταχύτερον γίνεται ἡ συγκομιδὴ, τόσω τρυφερώτερα εἰσὶ τὰ συλλεγόμενα φύλλα, καὶ ἐπομένως μεγαλητέρας ἀξίας. Τὸ τέϊον τῆς πρώτης συγκομιδῆς θεωρεῖται καλλιτέρας ποιότητος τοῦ τῆς δευτέρας, καὶ ταύτης τοῦ τῆς τρίτης. Τὰ συλλεγόμενα φύλλα ἐκ τῶν ὑψηλῶν κλάδων εἰσὶ καλλιτέρας ποιότητος τῶν ἐκ τῶν μεσσίων, καὶ τὰ τούτων καλλιτέρα τῶν ταπεινοτέρων. Οἱ εἰδήμονες ἐξ αὐτῆς τῆς γεύσεως γνωρίζουσιν ἂν συνεκομίσθῃ τὸ τέϊον ἐγκαίρως καὶ ἐν ὥρᾳ ὑγρᾷ ἢ ξηρᾷ· λέγουσι δὲ ὅτι τὸ συγκομισθὲν ἐν ὥρᾳ ξηρᾷ εἶναι διπλασίως βαρύτερον τοῦ ἄλλου. Ἀρὰ μετὰ τὴν συγκομιδὴν τὸ διαχωρίζουσι κατὰ ποιότητος· ἐκ τῶν φύλλων ἐξ ὧν γίνεται τὸ μέλαν τέϊον γίνεται καὶ τὸ καλούμενον πέκος, ἐὰν τὰ συλλεχθέντα φύλλα προέρχωνται ἐκ φυτοῦ μικρότερας τῶν ἐξ ἑτῶν ἡλικίας, καὶ ἂν ἡ συγκομιδὴ ἐγένετο περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἀπριλίου μηνός· τὸ ἐκ τῆς δευτέρας συγκομιδῆς καλεῖται σουσχόγγ, τὸ δὲ ἐκ τῆς τρίτης κόγγο· καὶ ἐκ μὲν τῶν ἐκλεκτοτέρων φύλλων γίνεται τὸ λεγόμενον κόμπον, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων τὸ καλούμενον βοχέα. Ἐκ τῶν ἄνευ μίσχων φύλλων, δι' ὧν γίνεται τὸ πράσινον, κατασκευάζεται τὸ καλούμενον χύσον, γινομένης τῆς συλλογῆς κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τὸ λεγόμενον, ὥς ἐκ τοῦ ὁποῦ λαμβάνει σχήματος, στρογγύλου, γινομένης τῆς συγκομιδῆς κατὰ τὴν δευτέραν περίοδον καὶ γινομένης αὐτῆς κατὰ τὴν τρίτην τοῦ καλούμενον τογκάι. Ἐπειδὴ τὸ τέϊον εἶναι ἀειθαλὲς δὲν συλλέγουσι τὰ νέα φύλλα καὶ τὰ τοῦ πρώτου ἔτους· κατὰ τὸ τρίτον ἔτος παράγει πλείονα φύλλα καὶ καλλιτέρας ποιότητος· κατὰ τὸ ἑβδομον ἀποκτᾷ ὕψος ἀνθρώπου, καὶ ἀρχεται ἡ παρακμὴ αὐτοῦ. Πλὴν ἀνανεοῦται ἡ δύναμις αὐτοῦ διὰ τῆς ἀποτομῆς τῶν κλάδων, ἐνίοτε δὲ καὶ τοῦ κορμοῦ μέχρις ἐδάφους, ὅτε ἀναφύονται νέοι εὐρωστότεροι κλάδοι· τὸ δὲ οὕτως ἀνανεούμενον καθ' ἑπταετίαν ἢ δεκαετίαν φυτὸν παράγει φύλλα ἐφ' ἱκανὸν καιρὸν, οὐχὶ ὁμῶς καὶ πλέον τῶν 50 ἑτῶν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δυνάμεώς του ἐν τοιοῦτον φυτὸν δύναται νὰ παραγάγῃ μέχρι δύο χιλιογράμμων φύλλα· τῶν δὲ κατασταθέντων ἀκάρπων μεταχειρίζονται τὰς ρίζας πρὸς μεταφύτευσιν.

Ἐκτὸς τῆς φύσεως καλῆς ποιότητος τῶν φύλλων τούτων, οἱ Σῖναι γνωρίζουσι κάλλιον παντὸς ἄλλου καὶ τὸν τρόπον τῆς παρασκευῆς, αὐτοὶ ἕνεκα τὸ ἐκλεκτότερον τέϊον τῆς Βρασιλίας καὶ Λαόνου δὲν δύνα-

ται οὕτε πρὸς τὸ μετριώτερον τῶν Σινῶν νὰ παρὰβληθῇ.

Τιθέμενον ἐντὸς κιβωτίων παρκατατίθεται εἰς ἀποθήκας, ὅθεν ἀγοράζεται παρὰ τῶν ἐμπόρων πάντων τῶν ἐθνῶν, ἅτινα πληρώνουσι φόρον ἐξαγωγῆς πρὸς τὸ Σινικὸν Κράτος ἐπέκεινα τῶν 200 ἑκατομμυρίων φράγκων κατ' ἔτος διὰ 7,000 ἑκατομμύρια περίπου χιλιογράμμων τείου, ἐξ ὧν κομίζεται εἰς Ρωσίαν ὑπὲρ τὰ ὀκτὼ ἑκατομμύρια, εἰς Ἀγγλίαν 48 τοῦλάχιστον ἑκατομμύρια, εἰς τὰς Ἡνωμένας τῆς Ἀμερικῆς Πολιτείας 8—9 ἑκατομμύρια, τὴν Γερμανίαν 800,000, τὴν Ὀλλανδίαν 5—600,000 καὶ τὴν Γαλλίαν 300,000· τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰς τὰ λοιπὰ τῆς ὑψηλῆς μέρη, ἄνευ ἀναλογίας τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν, διότι ἐν Αὐστρίᾳ μὲν εἰπὲν τῇ δεκαπεντάκις πολυπληθεστέρᾳ τῆς Ὀλλανδίας καταναλίσκεται 1/100 τοῦ ἐν Ὀλλανδίᾳ καταναλισκόμενου. Καὶ φύσει μὲν τὸ τέιον εἶναι δηλητηριώδες, ἐκ τῆς ἀποξηράνσεως ὅμως διὰ φρυγμοῦ ἀποβάλλεται πᾶσα ἡ δηλητήριος ὕλη, καὶ καθίσταται οὐ μόνον εὐχυμον, ἀλλὰ καὶ ἐπωφελὲς εἰς τὴν ὑγίαν ποτὸν, ὅταν δὲν γίνεται κατάχρησις.

Τὸ βαμβοῦ μεταχειρίζονται εἰς τὰς οἰκοδομὰς αὐτῶν. Τὸ δὲ ζαγκχαράλαμον, τὸ Ἰνδικὸν (λουλάκι), καὶ τὸ βαμβάκιον χρησιμεύουσιν εἰς τὰ τεχνουργεῖα καὶ χορηγοῦσιν ἀφθονον ὕλην εἰς τὸ ἐμπόριον. Ἡ συκὴ, ἡ ἰτέα καὶ τὸ ἀγάλλοχον κοσμοῦσι τὰ δάση αὐτῶν καὶ κατασκευάζουσι τὰς λίμνας, ἐν αἷς πλέουσι πλῆθος νησσῶν, καὶ κινεῶνται οἱ χρυσόχροοι ἰχθῦς οἱ πρῶτον τὸ 1614 μετακομισθέντες ἐκεῖθεν εἰς Εὐρώπην.

Αὐτοὶ οἱ Αὐτοκράτορες καταγίνονται εἰς τὴν πρόοδον τῆς γεωργίας. Οὕτω κατ' ἔτος τὴν 15 ἡμέραν τῆς πρώτης σελήνης, ἥτοι περὶ τὰ τέλη τοῦ Φεβρουαρίου μηνός, ὁ Αὐτοκράτωρ ποιεῖται ἐπισήμως ἐνκρῆν τῆς ἐργασίας τοῦ ἀροτριοῦν τὴν γῆν ἐν μεγάλῃ παρατάξει συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Πριγκήπων, τῶν αὐλικῶν, τοῦ ἐπιτελείου, τῶν προέδρων τῶν πέντε ἀνωτάτων δικαστηρίων ἢ μᾶλλον τῶν ὑπουργῶν, καὶ πλήθους μεγιστάνων, μεταβαίνει εἰς ἀγρὸν καίμενον παρὰ τὸν ναὸν τοῦ Σίνου Τριπτολέμου, ἢ τοῦ κατ' αὐτοὺς ἐφευρετοῦ τῆς γεωργίας. Φθάσαντες ἐκεῖ ἵστανται εἰς μὲν τὰς δύο πλευρὰς τοῦ ἀγροῦ οἱ αὐλικοὶ καὶ τὸ ἐπιτελεῖον· εἰς δὲ τὴν τρίτην οἱ ὑπουργοί, οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι καὶ οἱ μεγιστάνες, καὶ εἰς τὴν τετάρτην οἱ ἐκ τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν ἀντρεφύσαντες γεωργοί. Ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ λαμβάνει θέσιν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀγροῦ καὶ ἀφοῦ ἀναπέμψῃ τὰς εὐχὰς πρὸς τὸν Ἰψιστον κροῦων ἐννεάκις τὸ ἔδαφος διὰ τοῦ μετώπου αὐτοῦ καὶ ἐκφέρων τὴν ἐπὶ τούτῳ συνταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν τελετῶν δικαστηρίου προσευχὴν δι' ἧς ἐπικαλεῖται

τὰς εὐλογίας τοῦ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ του, θύει, ὡς πρῶτος ἀρχιερεὺς τῆς Αὐτοκρατορίας, βοῶν ὃν προσφέρει ὀλοκαύτωμα πρὸς τὸν Ἰψιστον τῶν ἀγαθῶν δοτήρα. Μετὰ ταῦτα ἐκδυόμενος τὴν αὐτοκρατορικὴν στολὴν καὶ ἐνδυόμενος φορέματα γεωργοῦ ἀναλαμβάνει τὴν διεύθυνσιν κομφοῦ καὶ κεχρυσωμένου ἀρότρου, συρμένου ὑπὸ δύο εὐρώστων καὶ κεκοσμημένων βοῶν, καὶ οὕτως ἐπὶ ἡμισίαν ὥραν ἀροτριοῦ τὴν γῆν· μετὰ παρέλευσιν δὲ τῆς ἡμισείας ὥρας παραχωρεῖ τὸ ἀρότρον εἰς τὸν πρωθυπουργόν, ὅστις μετὰ ἡμισίαν ἄλλην παραχωρεῖ αὐτὸ εἰς ἄλλον ὑπουργόν, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς μέχρις οὗ ἐργασθῶσιν ἅπαντες οἱ παρευρισκόμενοι ὑπουργοί· τούτους δὲ διαδέχονται οἱ ἐμπειρότεροι τῶν παρευρισκόμενων γεωργῶν, ἕως οὗ ἀροτριοθῇ ὀλόκληρος ὁ ἀγρὸς. Ἀποπερατωθείσης δὲ τῆς ἐργασίας διανέμονται εἰς τοὺς ἐργασθέντας χρηματὰ καὶ διάφορα εἶδη ὑφασμάτων. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τούτῳ ἡ Αὐτοκράτειρα καὶ αἱ τοῦ Αὐτοκράτορος ἑταῖραι προετοιμάζουσιν ἰδίαις χερσὶ λιτὸν γεῦμα εἰς τὴν παρακάθηται ὁ Αὐτοκράτωρ. Ὅταν δὲ φθάσῃ ὁ κατάλληλος πρὸς σπορὰν καιρὸς ἐπαναλαμβάνεται ἡ αὐτὴ τελετὴ. Αἱ τελεταὶ δὲ αὗται τῆς ἀροτρώσεως καὶ σπορᾶς ἐνεργοῦνται αὐθημερόν καθ' ἅπασας τὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους, ἀναπληρουμένου τοῦ αὐτοκράτορος ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀντιβασιλέων καὶ Διοικητῶν.

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

I. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

Ἐκ τῶν στερογραφεηθέντων μαθημάτων τοῦ ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Παινικῆς Νομοθεσίας Κυρίου ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΣΑΡΗΠΟΛΟΥ. (*)

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ.

(Συνέχεια καὶ τέλος. Ἰδίαι Φυλ. 337).

Ἐξεθέσμεν, Κύριοι, τοὺς σπουδαιωτάτους καὶ πειστικωτάτους λόγους, οὓς οἱ ὑπὲρ καταργήσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς συνηγοροῦντες ἐκφέρουσι, νῦν δ' ἐξεταστέον ὅποια ἐπιχειρήματα τούτοις ἀντιτάττουσιν οἱ ἀντιφρονοῦντες καὶ ὑποστηρίζοντες τὴν ποινὴν ταύτην.

Πρῶτον, λέγουσι, πρέπει νὰ διατηρηθῇ ἡ ἐσχάτη αὕτη ποινὴ διότι εὐρηται παρ' ἅπασιν τοῖς ἔθνεσιν. Ἀπαντα τὰ ἔθνη ἀπὸ τῆς ἐσχάτης ἀρχαιότητος μέχρι

(*) Ἀνευθυμίζομεν τοῖς ἀνγνωστοῖς ὅτι ἡ Διεύθυνσις τῆς Πανδώρας καταχωρίζουσα πραγματείας ξένας δὲν συμφωνεῖ πάντοτε καθ' ἕνα πρὸς τὰς δόξας τῶν γραφόντων.

ΣΗΜ. ΠΑΝΔ.